ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 10ης Μαρτίου 1982

περί τῆς ἐνισχύσεως πού χορήγησε ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου ὑπέρ βιομηχανικοῦ καί ἐμπορικοῦ ὁμίλου στόν τομέα τῶν ἐπενδύσεων τοίχων

(Τά κείμενα στή γαλλική καί ὁλλανδική γλώσσα εἶναι τά μόνα αὐθεντικά)

(82/312/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 93 παράγραφος 2 πρῶτο ἐδάφιο,

ἀφοῦ, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, κάλεσε τούς ἐνδιαφερομένους νά ὑποβάλουν τίς παρατηρήσεις τους καί ἔλαβε ὑπόψη τίς παρατηρήσεις αὐτές,

'Εκτιμώντας:

I

1. ὅτι, μέ ἐπιστολή τῆς 26ης Μαρτίου 1979, ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου πληροφόρησε τήν 'Επιτροπή σχετικά μέ τήν πρόθεσή της, κατ' ἐφαρμογή τοῦ νόμου τῆς 5ης Αὐγούστου 1978, νά χορηγήσει ἐνίσχυση σέ βιομηχανικό ὅμιλο τοῦ τομέα ἐπενδύσεως τοίχων, ὁ ὁποῖος διαθέτει μονάδα παραγωγῆς στό Genval·

ὅτι ἡ ἐνίσχυση αὐτή συνίσταται σέ συμμετοχή στόν ὅμιλο ὕψους 120 ἑκατομμυρίων βελγικῶν φράγκων καί σέ δάνειο 20 ἑκατομμυρίων βελγικῶν φράγκων διαρκείας δέκα ἐτῶν μέ πενταετή περίοδο χάριτος· ὅτι ἡ ἐνίσχυση αὐτή συνδυαζόταν μέ κρατική ἐγγύηση τῶν πιστώσεων πού εἶχε λάβει προηγουμένως ὁ ὅμιλος γιά ποσό 140 ἑκατομμυρίων βελγικῶν φράγκων·

2. ὅτι, μέ τέλεξ τῆς 18ης Μαΐου 1979, ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου διατύπωσε τήν ἄποψη ὅτι θά ἦταν ἀναγκαία ἡ συμπλήρωση τῆς ἔρευνας καί ὅτι γιά τό λόγο αὐτό θά ἐπιθυμοῦσε τήν ἀναστολή τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ἐκ μέρους τῆς 'Επιτροπῆς·

3. ὅτι ἡ 'Επιτροπή, κινώντας στίς 4 Φεβρουαρίου 1980 τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΟΚ διαπίστωσε ὅτι ἡ ἐνίσχυση εἶχε ἐφαρμοσθεῖ, χωρίς νά τηρηθεῖ ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης, ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βελγίου·

4. ὅτι ἡ ἐνίσχυση πού χορήγησε ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου ἀπετέλεσε τό ἀντικείμενο καταγγελίας στήν ὁποία προέβη παραγωγός ἐπενδύσεων τοίχων, καθώς ἐπίσης καί παρατηρήσεων φλαμανδικῆς ἑνώσεως ἐλαιοχρωματιστῶν καί διεθνοῦς ὁμίλου ἐπιχειρήσεων κατασκευῆς ταπετσαριῶν, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει τούς κυριότερους κατασκευαστές τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος· ὅτι οἱ ὅμιλοι αὐτοί ἀνέφεραν τίς στρεβλώσεις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ πού θά ἀπέρρεαν ἀπό τήν ἐνίσχυση πού χορήγησε ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου·

II

1. ὅτι ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου στήν ἀπάντηση πού ἔδωσε ὅταν ἐκλήθη ἀπό τήν 'Επιτροπή νά ὑποβάλει τίς παρατηρήσεις κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΟΚ ἐπιβεβαίωσε στίς 15 'Απριλίου 1980 ὅτι ἡ χορήγηση ἐνισχύσεως εἶχε ἀποφασισθεῖ στίς 15 Φεβρουαρίου 1979·

2. ὅτι ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου τονίζει ὅτι ἡ ἐνίσχυση εἶχε σάν σκοπό νά συμβάλει στήν ἀναδημιουργία τῶν ἴδιων κεφαλαίων ἀναδιαρθρωθείσας ἐπιχειρήσεως· ὅτι ἡ ἐνίσχυση αὐτή χορηγήθηκε στό πλαίσιο ἔκτακτης ἀνάγκης·

III

1. ὅτι τό νέο κεφάλαιο τῶν 150,5 ἑκατομμυρίων βελγικῶν φράγκων, τό ὁποῖο εἶχε δοθεῖ τό 1975 στή θυγατρική παραγωγῆς στό Genval ἀπωλέσθη ὁλοκληρωτικά στίς 31 Αὐγούστου 1978· ὅτι ἡ θυγατρική αὐτή ἀποτελοῦσε ἀντικείμενο διαδικασίας πτωχεύσεως τή στιγμή τῆς ἀποφάσεως περί χορηγήσεως τῆς σχετικῆς ἐνισχύσεως·

2. ὅτι ἡ θυγατρική παραγωγῆς ὑφίσταται σημαντικές ἀπώλειες ἀπό τό 1973· ὅτι κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου 1973 ἕως 1978 ἡ μέση ἐτήσια ἀπώλεια ὑπολογίζεται σέ 138,4 ἑκατομμύρια βελγικά φράγκα· ὅτι ἡ θυγατρική αὐτή κηρύχθηκε σέ κατάσταση πτωχεύσεως ἀπό τό 'Εμποροδικεῖο τῆς Nivelles στίς 4 Μαΐου 1981·

3. ὅτι τό σύνολο τῶν ἐνισχύσεων πού χορηγοῦνται ἀπό τήν κυβέρνηση τοῦ Βελγίου, περιλαμβανομένης τῆς συμμετοχῆς στό κεφάλαιο τοῦ ὁμίλου, ἀνταποκρίνεται στά κριτήρια ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 1

τῆς συνθήκης ΕΟΚ, διότι οἱ ἐνισχύσεις αὐτές ἀπαλλάσσουν τόν ὄμιλο ὁρισμένων ἐπιβαρύνσεων, τίς ὁποῖες κανονικά θά ἔπρεπε νά φέρει, νοθεύουν τόν ἀνταγωνισμό ἐπηρεάζοντας τίς συναλλαγές μεταξύ Κρατῶν μελῶν·

4. ὅτι φαίνεται ὅτι δέν εἶναι δυνατό νά ὑπάρξει γιά τή βελγική κυβέρνηση πραγματική ἐλπίδα ἀνακτήσεως, σέ κάποιο προβλεπτό μέλλον, τοῦ ποσοῦ πού συνιστοῦσε ἡ ἐνίσχυση πού δόθηκε στήν ἐπιχείρηση· ὅτι πρόκειται στή συγκεκριμένη περίπτωση περί τῆς διασώσεως ὁμίλου, τά ἀποτελέσματα χρήσεως τοῦ ὁποίου εἶναι ἐλλειμματικά ἐπί πολλά ἔτη· ὅτι ἡ διαφορά τό 1979 μεταξύ τοῦ ἐνεργητικοῦ καί τοῦ παθητικοῦ τῶν δύο βελγικῶν θυγατρικῶν τοῦ ὁμίλου εἶχε ἀρνητικό ὑπόλοιπο τῆς τάξεως τῶν 500 ἑκατομμυρίων βελγικῶν φράγκων· ὅτι ἡ κρατική συμμετοχή τῶν 120 ἑκατομμυρίων βελγικῶν φράγκων δέν θά ἦταν δυνατό νά δικαιολογηθεῖ ἀπό τή λογιστική ἀξία τοῦ ὁμίλου·

5. ὅτι σημαντικό τμῆμα τῆς παραγωγῆς τοῦ ὁμίλου ἐξάγεται πρός τά ἄλλα Κράτη μέλη καί ὅτι κατά συνέπεια οἱ συναλλαγές μεταξύ Κρατῶν μελῶν ἐπηρεάζονται ἀπό τίς ἐνισχύσεις καί χορηγεῖ ἡ Κυβέρνηση τοῦ Βελγίου·

IV

1. ὅτι οὔτε ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου παρέσχε οὔτε ἡ Ἐπιτροπή μπόρεσε νά διαβλέψει καμιά δικαιολόγηση πού νά ἐπιτρέπει τή διαβεβαίωση ὅτι ἡ ἐν λόγω ἐνίσχυση πληροῖ τούς ὅρους πού εἶναι ἱκανοί νά ἐπιτρέψουν τή χορήγηση μιᾶς τῶν παρεκκλίσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ· ὅτι στήν πραγματικότητα ἡ ἐνίσχυση αὐτή κατέστησε δυνατή μόνο τήν ἐπίτευξη προσωρινῆς βελτιώσεως τῆς χρηματοδοτικῆς καταστάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως στήν ὁποία χορηγήθηκε, χωρίς νά συμβάλει στήν ἐπίτευξη τῶν στόχων τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3·

2. ὅτι ἡ ἐνίσχυση πού χορήγησε ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου εἶχε ἰδίως σάν ἀποτέλεσμα νά ἐπιβραδύνει τήν ἀναδιάρθρωση τοῦ τομέα ἐπενδύσεων τοίχων στό Βέλγιο· ὅτι ἡ ἐνίσχυση αὐτή δέν δύναται νά δικαιολογηθεῖ ἐκ τῶν ὑστέρων μέσω ἐνδεχόμενης λύσεως πού ἀπορρέει ἀπό τήν πτώχευση τῆς βελγικῆς θυγατρικῆς ἑταιρείας παραγωγῆς· ὅτι μιά τέτοια λύση δέν θά μποροῦσε στήν πραγματικότητα νά ἀποτελέσει ἀντίβαρο τῆς ἐνισχύσεως πού εἶχε χορηγηθεῖ προηγουμένως καί ἐν πάση περιπτώσει ἡ Ἐπιτροπή δέν θά μποροῦσε νά θεωρήσει ὅτι ἡ λύση αὐτή συνιστᾶ τέτοιο ἀντίβαρο·

ὅτι, ἐξάλλου, ἡ διαδικασία πού κίνησε ἡ Ἐπιτροπή δυνάμει τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΟΚ κατά τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βελγίου δέν εἶναι δυνατό νά θεωρηθεῖ ἄνευ ἀντικειμένου, λόγω τῆς πτωχεύσεως τῆς θυγατρικῆς ἑταιρείας παραγωγῆς τοῦ ὁμίλου στόν ὁποῖο χορηγήθηκε ἡ ἐνίσχυση· ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἔχει τήν ὑποχρέωση νά συνεχίσει τή διαδικασία αὐτή, κυρίως γιά νά ἀποφευχθεῖ στό μέλλον κάθε μορφῆς πρακτική πού δέν δύναται νά θεωρηθεῖ συμβιβάσιμη μέ τήν κοινή ἀγορά·

3. ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς παρεκκλίσεις πού περιέχονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 περιπτώσεις α καί γ σχετικά μέ ἐνισχύσεις πού προορίζονται νά προωθήσουν τήν ἀνάπτυξη ὁρισμένων περιοχῶν, πρέπει νά ληφθεῖ ὑπόψη ὅτι ἡ ζώνη τοῦ Genval δέν ἀνήκει στίς περιοχές μέ «ἀσυνήθως χαμηλό» βιοτικό ἐπίπεδο ἤ «σοβαρή ὑποαπασχόληση» κατά τήν ἔννοια τῆς παρεκκλίσεως πού ἀναφέρεται στήν περίπτωση α· ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τήν παρέκκλιση πού ἀναφέρεται στήν περίπτωση γ, ἡ βελγική κυβέρνηση δέν ἔχει θεωρήσει τή ζώνη τοῦ Genval σάν περιοχή ἀναπτύξεως·

4. ὅτι, ἐξάλλου, ὅσον ἀφορᾶ τήν παρέκκλιση πού προβλέπεται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 περίπτωση β, τόσο ἡ φύση ὅσο καί τά ἀποτελέσματα τῶν σχετικῶν ἐνισχύσεων δέν ἐπιτρέπουν νά θεωρηθοῦν ὡς ἐνισχύσεις γιά τήν προώθηση σημαντικῶν σχεδίων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος ἤ γιά τήν ἄρση σοβαρῆς διαταραχῆς τῆς οἰκονομίας Κράτους μέλους· ὅτι ἡ διατήρηση μονάδας παραγωγῆς ἐπενδύσεων τοίχων σέ περιοχή ἡ ὁποία δέν συνιστᾶ περιοχή ἀναπτύξεως, δέν δύναται νά πληροῖ στήν πραγματικότητα τά κριτήρια αὐτά·

5. ὅτι, τέλος, ὅσον ἀφορᾶ τήν παρέκκλιση πού προβλέπεται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 περίπτωση γ ὑπέρ τῶν «ἐνισχύσεων γιά τήν προώθηση τῆς ἀναπτύξεως ὁρισμένων δραστηριοτήτων», πρέπει νά τονισθεῖ ὅτι ἡ ἐνίσχυση πού χορηγήθηκε ἀπό τήν κυβέρνηση τοῦ Βελγίου δέν φαίνεται νά συμβάλει στήν ἀνάπτυξη τοῦ τομέα, ἀλλά εἶναι δυνατό νά μεταβάλει τούς ὅρους τῶν συναλλαγῶν σέ σημεῖο πού νά καθίσταται ἀντίθετη πρός τό κοινό συμφέρον·

6. ὅτι ἡ βελγική παραγωγή ὑφίσταται συνεχή καί ταχεία μείωση ἀπό τό 1973 ἀνεξάρτητα ἀπό τό γεγονός ὅτι ὁ ρυθμός τῆς καταναλώσεως εἶχε πολύ περισσότερο περιορισμένη ἐπιβράδυνση· ὅτι συνεχῶς ἡ διατήρηση τῆς παραγωγικῆς δυναμικότητας μέσω τῶν κρατικῶν ἐνισχύσεων κάτω ἀπό τέτοιες συνθῆκες δέν φαίνεται νά συμβάλλει στήν προσαρμογή τοῦ τομέα στίς συνθῆκες τῆς μεταβαλλόμενης ἀγορᾶς·

7. ὅτι οἱ στρεβλώσεις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, οἱ ὁποῖες προκύπτουν ἀπό τή βελγική ἐνίσχυση, καθίστανται ἀκόμη περισσότερο σοβαρές λόγω τοῦ γεγονότος ὅτι συμβάλλουν στή διατήρηση τῆς παραγωγικῆς δυναμικότητας ἐπιχειρήσεων οἱ ὁποῖες πρέπει σχεδόν μόνιμα νά ἀντιμετωπίζουν δυσχερεῖς χρηματοδοτικές καταστάσεις· ὅτι ὁ ὅμιλος, ὁ ὁποῖος λαμβάνει τήν ἐπίμαχη ἐνίσχυση, δήλωσε τό 1979 ὅτι καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ ἔτους ὑπέστη ζημία τῆς τάξεως τῶν 200 ἑκατομμυρίων βελγικῶν φράγκων· ὅτι ὁ ἴδιος ὅμιλος κηρύχθηκε σέ πτώχευση στίς 4 Μαΐου 1981· ὅτι ἡ παραγωγή στό ἐργοστάσιο τοῦ General παρ' ὅλα αὐτά συνεχίστηκε·

8. ὅτι ἡ ρεαλιστική ρύθμιση τῶν χρηματοδοτικῶν δυσχερειῶν τῶν ἐπιχειρήσεων στήν ὁποία προβαίνει ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου δημιουργεῖ τόν κίνδυνο αὐξήσεως τῶν στρεβλώσεων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ οἱ ὁποῖες προκύπτουν ἀπαραίτητα ἀπό τή χορήγηση τῆς ἐνισχύσεως, χωρίς συγχρόνως νά ἀναζητεῖται λύση στά πλαίσια τοῦ τομέα, ἡ ὁποία θά ἦταν δυνατό νά ἀπομακρύνει τίς κρατικές παρεμβάσεις μέσω, τουλάχιστον, μακροπρόθεσμων ἐνισχύσεων·

9. ὅτι ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου ἔχει ἐνημερωθεῖ ἀπό μακροῦ περί τῶν δυσχερειῶν τίς ὁποῖες ἀντιμετώπιζε ὁ τομέας τῶν ἐπενδύσεων τοίχων στό Βέλγιο· ὅτι ἡ ἔκθεση ἐπί τῆς καταστάσεως τοῦ τομέα, ἡ ἐκπόνηση τῆς ὁποίας ἀποφασίστηκε τόν Μάρτιο τοῦ 1978, πραγματοποιήθηκε τόν 'Ιούνιο τοῦ 1978 καί ἀναθεωρήθηκε τόν Νοέμβριο τοῦ 1978· ὅτι ἡ ἔκθεση αὐτή καταδεικνύει τίς χρηματοδοτικές δυσκολίες τῆς ἐπιχειρήσεως στήν ὁποία χορηγεῖται ἡ ἐνίσχυση· ὅτι ἀπό αὐτό τό γεγονός ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου εἶχε στή διάθεσή της ἀρκετό χρόνο γιά νά κοινοποιήσει στήν 'Επιτροπή τή σχεδιαζόμενη ἐνίσχυση τηρώντας τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ·

V

ὅτι, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν ἀνωτέρω, τά μέσα πού ἔθεσε σέ ἐφαρμογή ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου συνιστοῦν ἐνισχύσεις κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 1 ΕΟΚ· ὅτι οἱ ἐνισχύσεις αὐτές δέν πληροῦν τούς ὅρους πού ἀπαιτοῦνται γιά νά τύχουν μιᾶς τῶν παρεκκλίσεων τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ· ὅτι τό τμῆμα τῆς ἐνισχύσεως πού εἶχε ἤδη χορηγηθεῖ, εἶχε χορηγηθεῖ παρανόμως καί ὡς ἐκ τούτου πρέπει νά ἐπιστραφεῖ ἐκ μέρους τῆς ἐπιχειρήσεως πού ἔλαβε τήν ἐνίσχυση· ὅτι ἡ ἐνίσχυση, ἡ χορήγηση τῆς ὁποίας θά εἶχε μέν ἀποφασισθεῖ, ἀλλά δέν θά εἶχε πραγματοποιηθεῖ ἀκόμη θά πρέπει νά ἀκυρωθεῖ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Τό Βασίλειο τοῦ Βελγίου θά λάβει τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά τήν ἐπιστροφή, ἐντός προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσας ἀποφάσεως, τῶν ποσῶν πού ἔχουν καταβληθεῖ πρός ἐφαρμογή τῶν ἐνισχύσεων σχετικά μέ τίς ὁποῖες ἐνημερώθηκε ἡ 'Επιτροπή μέ ἐπιστολές τῆς 26ης Μαρτίου 1979 καί τῆς 15ης 'Απριλίου 1980. Στό μέτρο πού οἱ ἐνισχύσεις αὐτές δέν ἔχουν χορηγηθεῖ ἀκόμη, ἡ κυβέρνηση τοῦ Βελγίου θά ἀκυρώσει τίς πιστώσεις καί τίς ἐπιδοτήσεις πού θά ἔπρεπε ἀκόμη νά καταβληθοῦν δυνάμει τῶν ἐνισχύσεων αὐτῶν.

Ἄρθρο 2

Τό Βασίλειο τοῦ Βελγίου ἐνημερώνει τήν 'Επιτροπή, ἐντός προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσας ἀποφάσεως, σχετικά μέ τά μέτρα πού ἔχει λάβει, ὥστε ἡ χορηγουμένη ἐνίσχυση νά μήν ἔχει συνέπειες πού ὁδηγοῦν στό μέλλον σέ στρεβλώσεις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

Ἄρθρο 3

'Η παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στό Βασίλειο τοῦ Βελγίου.

'Εγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 10 Μαρτίου 1982.

Γιά τήν 'Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος τῆς 'Επιτροπῆς